

DEMLEX
JARO/LÉTO
2026

Milí rodiče, děti a přátelé školy,

prázdniny už jsou za námi a před námi celý školní rok. Doufáme, že jste přes léto pořádně dobili baterky a už se těšíte na nová dobrodružství po boku svých kamarádů. Otevíráme společně další kapitolu školního života, a tak vám celá redakce Demlexu přeje, aby vás škola bavila a přinášela vám nejen pěkné známky, ale také spoustu milých chvil se svými spolužáky a učiteli. Držíme vám pěsti v lavicích i před tabulí! Ať se vám daří sbírat nové vědomosti a dobrá nálada ať vás jen tak neopustí. Vítejte ve školním roce 2026/2027!

Ještě než se roztočí kolotoč školních povinností, domácích úkolů a ranního vstávání, můžete s námi podniknout fantastickou výpravu proti proudu času. A protože slunce, tepla a letní pohody nemůže mít nikdo dost, tak vás Demlex ještě na pár chvil přenese zpět do nálady jarních a letních dnů. Pojďte si s námi připomenout ty nejlepší školní akce, projekty, vaše úspěchy i cesty za poznáním a zábavou. Byli jsme u všeho a máme na to i důkazy. Tak neváhejte a přijměte naše pozvání přímo do centra školního dění uplynulého jara a léta. Jste srdečně zváni!

Demlex za 1. stupeň pro vás jako již tradičně připravila paní učitelka Mgr. Gabriela Jandová ve spolupráci se svými kolegy. Demlex za druhý stupeň z velké části vznikl díky dnes již bývalým žákům třídy IX.B pana učitele Mgr. Tomáše Fajta.

Tobíku Vymazale, Marťo Šiško, Lauri Hándlová, Verčo Kucyno, Domčo Gofroji a Lauri Králíková, děkujeme za výbornou celoroční práci pro školní časopis, byli jste skvělí!

Graficky Demlex opět vyšperkovala paní učitelka Mgr. Nikola Gráblová a řízení redakce se jako obvykle ujala paní učitelka Mgr. Lenka Škopcová.

Drazí čtenáři (pravidelní i ti druzí), děkujeme za Vaši přízeň, a pokud Vám v Demlexu něco chybí nebo máte nápady a náměty na zajímavé články, budeme velmi rádi za Vaši zpětnou vazbu. V novém školním roce pro Vás totiž chceme být ještě lepší, kreativnější a zábavnější.

Úspěšný start do nového školního roku a spoustu energie a zvědavosti Vám za celou redakci přeje

Mgr. Lenka Škopcová

Rozhovor s panem ředitelem Mgr. Stanislavem Pospíšilem

Jak se již stalo tradicí, tak i poslední Demlex školního roku 2025/2026 otevíráme rozhovorem s panem ředitelem. Slovo „poslední“ bohužel platí i pro naše dva milé, obětavé a šikovné reportéry Tobiáše Vymazala a Martina Šišku z IX.B, kteří se po prázdninách stanou studenty na svých vytoužených středních školách.

První otázka na Vás, pane řediteli, je, kolik káv už jste dnes vypil?

Dvě. Dvě kávičky, takové malinké, sedmigramové. Ale za den třeba tak čtyři, pět.

A jakou máte nejraději kávu?

Zrnkovou a od firmy Tchibo.

Dobrá, teď druhá otázka, jste ranní ptáče, nebo noční slova?

Jsem ranní ptáče, protože mi moje funkce nedá spát, jen všechny ty papíry..., to člověka prostě probouzí a přemýšlí, co udělal dobře, co udělal špatně a co ho ještě čeká.

Ano. Zatřetí, jaké projekty byly aktuálně dokončeny tady na škole?

Takže to byly hlavně ty významné projekty, které jsem s vámi tady konzultoval několik měsíců zpátky. Jedním z nich je i fotovoltaika na naší hlavní budově, ta už je zapojená a funguje.

Další, to mě taky těší, je ukončení prací na odloučeném pracovišti. Zde se jednalo o energetická opatření, fasádu, rekuperaci a řadu jiných věcí, které jsou ve své podstatě spjaté s ušetřením peněz za energii, za topení, za vodu a podobně. Od pondělí (pozn. red. 15.6.) jsou už na Petřkově všichni zpátky a příští týden je v pátek čeká vysvědčení, takže to je super, to jsem rád.

Dále se podařil uskutečnit projekt od firmy Energo Advance. Jde o řízené topení v budově školy pomocí tepelných čidel a speciálně k tomu určených ventilů. Ještě nemůžu nezmínit novou akci, a to je konektivita. Konektivitou myslíme propojenost jednotlivých částí budovy optickým kabelem (přesun dat). Teď první týden v červenci se má dodělávat poslední fáze tohoto projektu, který opět přispěje k dalšímu zkvalitnění výuky.

No a co nás čeká? Školní hřiště! Dnes tady čekám návštěvu, projektanta vysoutěžené firmy, který se má přijít podívat na místo, kde se má projektovat, jak by do budoucna mohlo vypadat nové hřiště. Nebude to hned, ale třeba za dva roky už tam bude nové hřiště. Tak na to se také velmi těším.

Další otázka je, jak bude vypadat letní provoz na škole?

Letní provoz na škole, jak jsem již říkal, samozřejmě pracovní. Léto a dva letní měsíce jsou na to, aby se dělala běžná údržba. Po devátých ročnících je vždy nutné třídy vymalovat a uklidit, zkrátka nachystat vše tak, aby nové šestky, noví žáci přišli do nového prostředí.

A na co jste za dobu svého působení tady ve škole nejvíce hrdý?

Tak to je sice taková samochvála, ale samozřejmě nějaká sebereflexe je asi na místě. No, troufnu si říci, že za dobu mého působení jsem zvládnul právě spousty těchto velkých hromadných stavebních akcí, například zelenou střechu, práce ve školní jídelně na přípravě stravy pro mateřskou školu. A tak nám to vychází, že už jsme nyní v podstatě ve stádiu normálního režimu.

Další otázka je, co byste vzkázal žákům, kterým se zrovna teď ve škole nedaří?

Samozřejmě neúspěšnost funguje i mezi dospělými, včetně ředitelů a podobně. Z těchto chyb se člověk ale musí nějakým způsobem ponaučit a vždy se snažit hledat cestu, jak jít dál. Určitě v životě pomáhá přítomnost rodičů a kamarádů. Tím přejdu, pokud se jedná o deváťáky, kteří mají takový pocit, tak znám spoustu mých bývalých žáků (a že jich za těch 35 let, co jsem tady na škole, prošlo opravdu hodně), kteří měli nějaký pocit neúspěšnosti. A dnes jsou z nich soukromníci, podnikatelé, osoby samostatně výdělečně činné, fungující a prosperující. Takže říkám opravdu, kdo chce, tak i přes nějakou prvopočáteční neschopnost se nakonec dostane tam, kam potřebuje. Kde je vůle, je i cesta.

A sedmá, poslední otázka, budou Vám chybět letošní deváťáci?

Samozřejmě deváťáci jsou vždy takovým výstupem toho, co za těch 9 let v průběhu školní docházky ve škole zažili. V každém případě je to kus života jak pro žáky, tak i pro nás učitele a vedení. Obzvlášť když tam učím nějakou tu hodinu a vím, že jsou šikovní a nadaní, že chtějí pracovat a pro školu udělat maximum, včetně této reportáže a nebo článku do Demlexu, za což děkuji.

My také děkujeme za Váš čas, pane řediteli, a za všechny Vaše skvělé odpovědi a doufám, že se ještě někdy setkáme.

Tobiáš Vymazal a Martin Šiška, IX.B

DEMILEX

1. stupeň

Když básně ožívají:

Kdo letos ovládl recitační soutěž?

Den, kdy jsme měli recitační soutěž, se ze začátku vůbec nelišil od jiných dnů. Přišli jsme do školy v osm hodin, a jak to znáte, čekala nás čeština, matika a samozřejmě přestávky. Už od chvíle, co jsem přišla do školy, jsem byla neskutečně natěšená, ale zároveň jsem se začínala trochu bát. Přece jen jsem měla recitovat básničku před cizí třídou. Do hlavy se mi začaly vkrádat myšlenky jako: Co když básničku zapomenu? Co když se mi budou všichni smát? Co když bude moje básnička trapná? Co když na to prostě nebudu mít?

Tyhle myšlenky mě znervózňovaly, ale ještě jsem netušila, jak si se mnou pohrají. A pak přišla ta chvíle. Skončila velká přestávka a bylo to tady.

Přišli jsme do třídy. Už tam byli skoro všichni, chybělo jen pár dětí. Když dorazily, slova se ujala paní učitelka Šebestíková, která soutěž organizovala. Vysvětlila nám, jak bude soutěž probíhat, a pak to začalo.

První kategorie byla pro druhé a třetí třídy. Já jsem byla ve druhé kategorii, která byla určena pro čtvrté a páté třídy. První kategorie uběhla a přišla na řadu druhá. Nejprve recitovala IV. A, která to měla připravené opravdu krásně.

Potom přišla řada na naši IV. B. Byla jsem tam ještě s jednou spolužačkou. Měla vybranou nádhernou básničku, a když ji odrecitovala, přišla řada na mě. Postavila jsem se před tabuli a začala recitovat. Když jsem skončila, přišli na řadu pátáci. Poté jsme se mohli vrátit do třídy.

O přestávce jsme se zase sešli a paní učitelka nám připomněla, že existuje také cena diváků. To znamenalo, že každý mohl na lístek napsat jméno soutěžícího, který se mu líbil nejvíce. Lístky se potom sečetly a ten, kdo získal nejvíce hlasů, vyhrál cenu diváků.

Pak přišlo vyhlášení výsledků. Nejprve vyhlásili první kategorii a potom druhou. Oznamovali třetí místo, druhé místo a nakonec první místo. Když vyhlásili první místo, uslyšela jsem své jméno. Nemohla jsem tomu uvěřit. Po vyhlášení jsme se všichni vrátili do třídy a měli jsme obrovskou radost. Tedy alespoň já.

Elen Žáčková, IV.B

Paní učitelka Talandová jak ji neznáme

Jaká je naše paní učitelka, když zrovna nestojí u tabule? To se rozhodli zjistit ti nejpovolanější – její vlastní třetíáci! Právě oni si totiž pro svou třídní učitelku připravili zvědavé otázky. V našem rozhovoru se dozvíte nejen to, jaké je to učit třetí třídu, ale i to, kde bere paní učitelka svou nezkrotnou energii.

Proč jste si vybrala být učitelkou?

Vlastně to nebyla má první volba. Vystudovala jsem španělštinu a chtěla jsem hlavně cestovat. K práci vychovatelky ŠD, kde jsem začínala, jsem se dostala spíš náhodou. No a tam se mi práce s dětmi zalíbila a přála jsem si mít vlastní třídu.

Kdybyste se nedostala na tuto školu, co byste dělala za práci?

Těžko říct. Učitelka španělštiny?

Jak dlouho pracujete na této škole?

Myslím, že 14 let.

Jaké máte vztahy s ostatními kolegy?

Výborné, máme tady skvělý kolektiv.

Baví Vás učit?

Velmi. Nejvíce mě baví, že je každý žák a každý den jiný.

Nelezeme Vám na nervy?

Asi bych lhala, kdybych řekla, že nikdy ani trošku :D .

Jaký předmět učíte nejraději?

Asi španělštinu a matiku.

Co Vám udělá radost?

Když vidím, že jsem žáky něco naučila nebo že je něco bavilo.

Co děláte po vyučování?

Běhám z kroužku do kroužku s vlastními dětmi.

Co děláte ve volném čase?

Ráda plavu a chodím na hory.

Jaké jídlo máte nejraději?

Bryndzové halušky a pirohy.

Máte ráda six seven?

Nevím, jestli ráda je to správné slovo, ale six seven mi nevadí.

Od semínka k salátu:

Jak naši zahradníci pěstují rajčata a řeřichu

Jednou, když byla prvouka, přišla do třídy paní učitelka a řekla, že si zasejeme malá semínka rajčat. Zanedlouho se z hlíny statečně vyklubaly první klíčky. Rostlinky jsme pěstovali a dávali jsme si velký pozor, aby nezvadly nebo nechytly plíseň. Naše rajčátka však nic nezastavilo. Pečlivě jsme je přesazovali, zalévali a vyčkávali, až pořádně zesílí. Za několik týdnů už byly rostliny opravdu velké a objevily se na nich první žluté květy, které se začaly měnit v první zelené kuličky. Teď už jen čekáme, až naše malá rajčátka zčervenají a pořádně si pochutnáme na plodech naší tvrdé práce.

Pěstování rajčat byla velká zábava, ale také velká zodpovědnost.

Alžběta Látalová, III.B

Nezastavitelní! Naši mladší fotbalisté se probojovali do krajského kola McDonald's Cupu

V letošním roce naše škola ve spolupráci s odloučeným pracovištěm ZŠ Petřkova sestavila dva skvělé týmy pro celorepublikový fotbalový turnaj McDonald's Cup. Přes okresní kola se obě družstva úspěšně probojovala až do krajského finále. Mladšímu týmu (kategorie A) se v silné konkurenci podařilo vybojovat skvělý výsledek, a i když to na postup do celostátního finále těsně nestačilo, pro naši školu je to obrovský úspěch. Velké poděkování patří panu vychovateli Kubíčkoví a paní učitelce Marešové za skvělé vedení, koučování a podporu dětí během všech zápasů.

O své zážitky z turnaje se s námi podělili žáci z V.A, Jílek a Sýkora.

Podle mě máme na víc než 5. místo, ale po první prohře s Hejrákem jsme se úplně rozsypali. Dva nejslabší soupeře, které jsme porazili 7:0 a 5:1, jsme měli jako první dva soupeře a mysleli jsme si, že takhle porazíme všechny. Proti Grygovu jsme vyhrávali 2:0, potom nám dali kluci dva góly a vyhráli jsme až na penalty.

Šimon Jílek, V.A

1. kolo byla masivní procházka po louce, ale to 2.?! 2. kolo bychom na sto procent vyhráli, kdybychom nebyli v 1. skupině s Hejrákem. Kdybychom byli ve 2. skupině, bylo by to podobné jako v 1. kole. Nemluvím, nebo nepíšu o tom, že tam pak všichni zpívali: „Když už Hejrák nemůže, rozhodčí jim pomůže.“

Adam Sýkora, V.A

Kategorie A (Doležel, Hagen, Jehlíková, Kaplounh, Klimeš, Nuc, Pančoch, Švabík III.B, Conearic, Hanousek, Gryárek, Vaščák III.D)

Kategorie B (Novák, Zedník IV.A, Rédl IV.B, Balabouch, Kadlec, Kráčmar, Rychlý V.B, Jílek, Sýkora V.A, Prycl, Pykal, Krch V.C)

Útok na medaile v Olšanech:

Domů vezeme stříbrný pohár a bramborovou medaili

Děti ze zájmového kroužku Gymnastika hrou se zúčastnily závodů v týmové gymnastice v Olšanech. Sestavili jsme dva týmy – jeden v kategorii 0 (do 8 let) a druhý v kategorii I (do 11 let). Soutěžilo se ve dvou disciplínách: ve skocích z malé trampolíny a v akrobacii.

O své zážitky ze závodů se s námi podělila děvčata ze třídy IV.B, Jevická a Soukupová.

Jakmile všichni dorazili, hned jsme se převlékli do dresů. Potom jednotlivé týmy nastoupily a organizátoři nás oficiálně představili. A pak už začalo závodit první družstvo.

Na trampolínu jsme šly jako úplně první my, což v nás vzbuzovalo menší nervozitu. Bylo nás v týmu sedm: Aneta Bauerová, Ema Jevická, Ema Hoňková, Mája Soukupová, Kristýna Lolková, Sofie Sokolová a Monika Musilová. Chvilí sice trvalo, než jsme se dostaly do akce, protože organizátorům zrovna nešla pustit hudba – náš doprovodnou skladbou byl mimochodem hit Survivor. Trampolína se nám ale nakonec docela povedla, což bylo skvělé. Rodiče nás sice hlasitě povzbuzovali, ale úplně nejlepší byli naši „maloši“. Ti na závodech startovali také, ale za mladší skupinu.

Konkurence byla velká a na ploše se střídalo jedno družstvo za druhým. Když odcvičilo zhruba sedm týmů, přišla řada na naši akrobacii. Ta se nám podařila dokonce ještě víc než trampolína, z čehož jsme měly obrovskou radost.

Po samotném závodě nás čekalo dlouhé čekání na výsledky, které jsme si zkrátily tancováním. Pak už konečně nastalo vyhlášení! Naši maloši vybojovali parádní 2. místo. Nakonec jsme jako odměnu dostaly dětské šampaňo, což bylo naprosto super duper. Celý den byl jedna velká zábava a hlavně skvělá nová zkušenost!

Ema Jevická, Maja Soukupová, IV.B

Společně za historií

S paní učitelkou Mgr. Hanou Krejčířikovou jsme šli do Vlastivědného muzea Olomouc, kde na nás už čekali studenti PdF s Mgr. Alenou Vavrdovou. Celá třída byla rozdělena na dvě skupiny, které postupně plnily zadané úkoly. Stavěli jsme opevnění starověkého sídliště, vybarvovali jsme iniciály, z kostek jsme skládali městské hradby a sestavovali jsme slavnostní menu pro prezidenta T. G. Masaryka.

Spolupráce naší školy s Pedagogickou fakultou UP

Naše třída V. B s paní učitelkou Mgr. Hanou Krejčířikovou spolupracuje s PdF Olomouc. Studenti navštěvují naši školu, kde si ve třídách zkouší v mikrovýstupech svoje učitelské nadání. Pod vedením Mgr. Aleny Vavrdové si připraví téma do vlastivědy zaměřené na náš region. Jeden student se věnuje jednomu nebo dvěma žákům. Připraví si zábavné úkoly, kvízy, hry nebo práci na tabletu. Žáci pracují s mapou ČR a plní připravená zadání. Na závěr jsou odměněni nějakým pěkným obrázkem.

Z postele rovnou do lavic

Znáte ten pocit, kdy se vám ráno vůbec nechce z vyhráté postele? Na naší škole jsme tento problém vyřešili naprosto originálně. Jeden z uplynulých dní se totiž nesl v duchu netradiční výzvy, kdy všichni školáci i odvážní učitelé mohli nechat džíny a svetry ve skříni a vyrazit do vyučování v pyžamech. Školní chodby a třídy se tak rázem proměnily v pestrobarevnou přehlídku nočních úborů, overalů, huňatých županů a vtipných motivů.

Děti si s sebou do lavic přinesly nejen dobrou náladu, ale také své oblíbené polštářky a věrné plyšové kamarády, kteří jim dělali společnost při každém úkolu. V pyžamech se totiž nejen odpočívalo, ale poctivě se v nich celý den učilo! Atmosféra ve třídách byla neuvěřitelně uvolněná, pohodová a plná smíchu. Největší pozdvižení a radost však vyvolali sami učitelé, kteří nezůstali pozadu, oblékli své domácí úbory a ukázali, že nezkazí žádnou legraci. Tento „spící den“ nám všem dokázal, že i učení může být jedna velká a pohodlná zábava, na kterou budeme dlouho vzpomínat.

Jak jsme oslavili Den dětí!

První červen patří tradičně všem dětem a na naší škole jsme ho oslavili přesně tak, jak se patří – v plném proudu, s úsměvem na tváři a hlavou plnou zážitků. Žáci od první do páté třídy se hned ráno plní očekávání vydali na „Stezku radosti“. Na deseti rozmanitých stanovištích prověřili nejen své vědomosti a šikovnost, ale hlavně týmového ducha, protože všechny úkoly plnili společně v partách a skupinkách.

A že to nebylo jen tak nějaké obyčejné procházení! Děti si musely poradit s celou řadou záludných výzev. Na některých stanovištích na ně čekaly logické a matematické úlohy, jinde zase prokazovaly svou zručnost při vázání uzlů nebo skládání obrázků na čas. Milovníci zvířat si přišli na své při poznávání různých plemen psů a sportovní nadšenci zase ukázali přesnou ruku při střelbě na basketbalový koš.

Jakmile všechny týmy úspěšně dorazily do cíle Stezky radosti, čekala na ně zasloužená odměna, která v teplém dni přišla naprosto vhod – osvěžující nanuk. Tím ale oslavy zdaleka neskončily, protože školní hřiště se vzápětí proměnilo v jedno velké zábavní centrum. Kdo měl ještě dost sil, mohl si vyzkoušet opravdovou střelbu z luku, zařadit si na obřím skákacím hradu nebo si s kamarády zahrát fotbálek a přehazovanou. A když už bylo horko k nevydržení, stačilo vběhnout pod chladivou vodní mlhu, která byla skvělým osvěžením. Letošní Den dětí se zkrátka náramně vydařil, všem patřilo velké poděkování za úžasnou atmosféru a už teď se všichni těší na příští rok!

Lenochodi na cestách: Přežili jsme víkend v Domašově!

Ve dnech 30. 5. – 31. 5. jsme byli s turistickým kroužkem Lenochod na první a taky poslední přespávačce tohoto školního roku. Jeli jsme do Domašova nad Bystřicí. Ubytování jsme byli v táboře, kam paní učitelka a pan vychovatel jezdí na dětský letní tábor. Spali jsme v chatkách a testovali nosnost úplně nových patrových postelí.

Například já a moje kamarádka Alenka jsme byly v chatce jen dvě. Byla tam zábava – hráli jsme hry a měli jsme vojenský výsadek. Všichni jsme se bavili. Byla to sranda a někteří kluci tam měli i vodní pistole.

Bylo sice trochu zklamání, že bazén ještě nebyl napuštěný. Přesto jsme si to všichni užili. Večer jsme si opekli špekáčky a další ráno jsme měli dobrou snídani.

Julie Suchomelová, V.B

Zhasnout a spát? Ani náhodou!

Jak vypadala noc ve škole?

Jeden krásný, slunečný páteční podvečer se chodby naší školy proměnily v kemp plný očekávání. Žáci třetích tříd se totiž nesešli s aktovkami plnými učebnic, ale se spacáky, karimatkami a hlavně s obrovskou chutí zažít něco neobvyklého – velkou školní přespávačku!

Už samotný příchod před školní budovu stál za to. Některé děti dorazily vybavené tak dokonale, jako by neodcházely jen na jednu noc, ale plánovaly ve škole zůstat rovnou až do konce školního roku. Nechyběly velké cestovní kufry a samozřejmě celá armáda plyšových kamarádů, kteří museli toto dobrodružství hlídat a prožít s námi.

Jakmile jsme se všichni úspěšně ubytovali ve třídách a vytvořili si na zemi to nejpohodlnější provizorní ležení, využili jsme nádherného počasí a vyrazili ven na školní hřiště. Po vlně zábavných her a zasloužené svačince přišel pro mnohé zlatý hřeb večera – k večeři dorazila hromada voňavé a výborné pizzy, po které se jen zaprášilo.

S přicházejícím soumrakem se program přesunul zpátky do tajuplně ztichlé budovy. Vydali jsme se na večerní procházku po temných školních chodbách, které osvětlovaly jen naše baterky. Pak přišel čas na očekávanou hru na upíry, u které nechybělo napětí ani spousta smíchu. Celý večer jsme pak příjemně zakončili společným sledováním pohádky.

Všichni unavení dobrodruzi se krásně vyspali a ráno nás čekala ta nejlepší možná odměna – společná snídaneč v podobě luxusní bábovky.

Domů jsme se rozutekli sice s trochou spánkového dluhu, ale zato s batohem plným nezapomenutelných zážitků!

Že to byla jízda, potvrzují i sami účastníci. Přečtěte si, co se dětem líbilo nejvíce:

Nejlepší bylo, jak jsme hráli upíry a šli jsme spát o půl jedné!

Nikola Škodová, III.A

Líbilo se mi, jak jsme hráli upíra. A jak jsme si četli a ponocovali.

Kristýna Jehlíková, III.B

Dívali jsme se na Matildu a po Matildě jsme si četli a dívali se na filmy. Všechno bylo super, ale nejvíc se mi líbila hra na upíry.

Nikča Bouchalová, III.B

Moc moc se mi to líbilo, za první - upíři, za druhé - ponocování a za třetí - snídaneč.

Lili Čerešňová, III.C

Moc se mi líbilo, že jsme šli spát pozdě.

Eliška Hejzlarová, III.B

DEMILEX

2. stupeň

IX.B si užila Prahu

Ve dnech 25.5. a 26.5. jsme byli se třídou na školním výletě v Praze. Ráno jsme se všichni potkali na Hlavním nádraží, potom jsme čekali na zbylé spolužáky, kteří přišli pozdě, a poté jsme se vydali na nástupiště, kde jsme znovu čekali na náš vlak.

Po příjezdu jsme jeli metrem na Masarykovy koleje, kde jsme si odložili věci. Poté jsme šli na Pražský hrad. Měli jsme tam krátký rozchod, takže jsme si mohli projít okolí a podívat se na památky.

Poté jsme se vrátili na koleje a ubytovali se. Pokoje byly hezké a útulné. Následovaly dvě hodiny volna, během kterých jsme mohli odpočívat na pokojích, protože venku bylo asi 30 stupňů a bylo opravdu velké vedro.

Odpoledne jsme jeli ke Karlovu mostu, kde jsme si půjčili šlapadla a projížděli se po Vltavě. Všichni jsme byli nakonec mokří, ale alespoň nám nebylo takové horko. Potom jsme se přesunuli na Václavské náměstí, kde jsme měli rozchod a mohli jsme si zajít na jídlo. Večer jsme se vrátili na koleje a měli jsme volno až do rána. Všichni jsme si to moc užili.

Druhý den jsme měli v 9 hodin snídani. Byla moc dobrá a bylo z čeho vybírat. Po snídani jsme si sbalili věci a odvezli je do úschovných skříněk na Hlavním nádraží, abychom je nemuseli celý den nosit s sebou.

Poté jsme navštívili Staroměstské náměstí, kde jsme měli další rozchod. Mohli jsme si prohlédnout památky, zajít do obchodů nebo si jen užít atmosféru centra Prahy. Následně jsme navštívili Národní muzeum. Bylo tam hodně zajímavých exponátů a celkově se nám návštěva líbila, i když jsme už byli trochu unavení. Nakonec jsme se ještě zastavili na jídle a poté jsme se vrátili na Hlavní nádraží, odkud jsme jeli zpátky domů do Olomouce.

Celý výlet se nám moc líbil. Zažili jsme spoustu zábavy, viděli jsme zajímavá místa a strávili spolu hezký čas. Na závěr bychom chtěli poděkovat panu učiteli Fajtovi, který celý výlet zorganizoval, i panu asistentovi Konečnému za pomoc a dobrou náladu.

Veronika Kucyna a Laura Králíková, IX.B

Starší žáci vybojovali bronz na krajském finále Poháru rozhlasu v Olomouci!

Olomouc – Skvělého úspěchu dosáhla výprava našich starších žáků na krajském finále prestižního Poháru rozhlasu. V silné konkurenci nejlepších škol z celého Olomouckého kraje předvedli kluci fantastické týmové i individuální výkony a domů si zaslouženě odvázejí bronzový pohár a medaile za **vynikající 3. místo!**

Individuální zlata a osobní rekordy

O největší bodové příděly pro náš tým se postaraly individuality, které v jednotlivých disciplínách nenašly přemožitele:

- **Boris Petr** předvedl na stadionu parádní show. V **krajním sektoru skoku dalekého** nenechal nikoho na pochybách a výkonem **5,61 m** suverénně **zvítězil**. Skvělou formu potvrdil i ve **výšce**, kde překonal laťku ve výšce **1,74 m** a bral fantastické **2. místo**.
- **Petr Oláh** dominoval v sektoru **vrhu koulí (4kg)**. Jeho nejdelší pokus dolétl do vzdálenosti **11,94 m**, což mu vyneslo zasloužené **1. místo**.

Rychlé sprinty a vytrvalostní běhy.

Na atletické dráze to klukům pořádně utíkalo. Na nejkratším sprintu na **60 metrů** zazářil **Denis Bělohávek**, který ovládl druhý rozběh a v cíli mu rozhodčí naměřili skvělý čas **7,68 s**.

Své srdce a bojovnost nechali na oválu také vytrvalci v náročném běhu na **1500 metrů**. **Kryštof Prudil** doběhl v nabitě konkurenci na parádním **5. místě** s časem **5:03 min**, hned za ním bojoval o každý metr **Richard Pospěch**, který trať zvládl za **5:24 min**.

Štafetová tečka pod 30 vteřin

Týmového ducha podtrhl výkon sprinterské **štafety na 4x60 metrů**. Čtveřice ve složení **Petr, Hanák, Košta a Bělohávek** předvedla ukázkové předávky a cílovou čáru protнула v rychlém čase **29,88 s**.

Všichni si zaslouží obrovskou pochvalu za vzornou reprezentaci, bojovnost a skvělou týmovou atmosféru, která je k tomuto pohárovému úspěchu dovedla. Gratulujeme!

Mgr. Olga Zapletalová

Školní výlet na raftech

Dne 11.6. se třídy IX.ABC vydaly na vodu a vyzkoušely si jízdu na raftech. Už od rána byli někteří spolužáci na prášky, ale hlavní je, že se všichni těšili na den plný zážitků.

Po příjezdu jsme dostali potřebné vybavení, jako jsou vesty a pádla. Instruktoři nám nejprve vysvětlili základní pravidla bezpečnosti a ukázali, jak správně pádlovat. Poté jsme se rozdělili do posádek a vyrazili na řeku Moravu.

Na začátku se staly katastrofální nehody, jako třeba „utopení“ nejmenovaných žáků a učitelů (pan učitel T.F. a žák D.S.) pod raftem.

Během plavby musela jedna skupina poslouchat hlavního instruktora raftu (KTERÝ BYL VELICE HODNÝ...MRK MRK). Některé úseky byly klidné, jiné zase rychlejší, což přineslo spoustu zábavy. Nechyběly ani drobné vodní bitvy mezi jednotlivými rafty, při kterých se téměř nikdo nevyhnul osvěžující sprše. Další nepříjemností byli ROZTOMILÍ pavouci, kteří nás po celý pobyt na raftu zdravili nepříjemným křičením žaček IX.B (Simona, Vanda), ale hlavně šli na Davču.

Kromě sportovního zážitku jsme si užili také krásnou přírodu v okolí řeky. Měli jsme možnost pozorovat okolní lesy, louky i zajímavá místa, která bychom z běžné cesty jen těžko viděli.

Celý výlet se vydařil a všichni jsme si odnesli spoustu hezkých vzpomínek, jako třeba na pana instruktora ČÁRKU. Raftování nás naučilo spolupráci, vzájemné komunikaci a také tomu, že společně lze překonat i náročnější překážky.

Dominik Gofroj a Martin Šiška, IX.B

Projekt ŠVP: Protiválečná povídka

Dne 2. 3. v pondělí nám paní učitelka Škopcová přichystala celodenní projekt, který se nazývá “Protiválečná povídka”. Na začátku první hodiny nás paní učitelka seznámila s programem a jak vše bude probíhat až po šestou hodinu. Poté nás uvedla do situace mezi Ukrajinou a Ruskem, Izraelem a Iránem. Bylo smutné poslouchat, co se teď ve světě děje, politici se mezi sebou nedokážou dohodnout, a proto to řeší konfliktem.

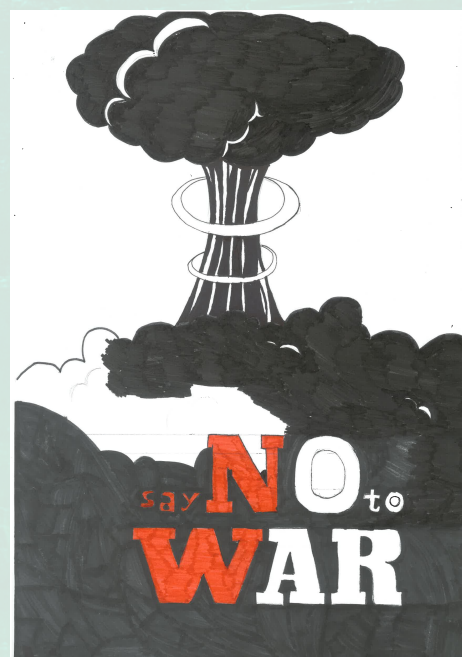
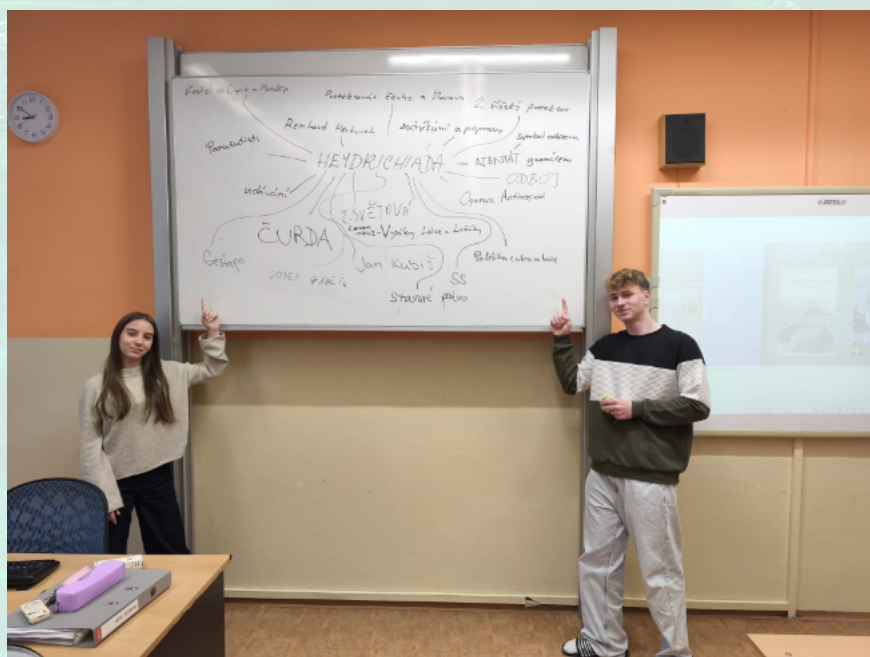
Po úvodu jsme na tabuli napsali velkým písmem HEYDRICHIÁDA a kolem toho jsme postupně dopisovali pojmy, které s tímto obdobím souvisí. Přiřazovali jsme k tomu například parašutisty, kteří provedli úspěšný atentát na Heydricha, 2. světová válka, která začala 1. 9. 1939, okupace Československa atd. Tímto způsobem jsme si vytvořili přehled toho nejdůležitějšího, co je potřeba vědět k pochopení tehdejší situace i samotné povídky.

V dalších částech projektu na to budeme navazovat. Poté nám paní učitelka rozdala 3 papíry s povídkou “Vyšší princip” od autora Jana Drdy. Text jsme si postupně přečetli a poté jsme podle něj odpovídali na připravené otázky. Přemýšleli jsme nad tím, co se v příběhu stalo, jak se chovaly jednotlivé postavy a jaký má povídka hlavní význam. Díky tomu jsme lépe pochopili dobu okupace a to, jak těžké bylo tehdy dělat správná rozhodnutí. Celá práce nám pomohla lépe si představit, jaké problémy museli lidé během okupace řešit.

Ve filmu “Vyšší princip” jsme viděli příběh tří studentů, kteří se postavili proti nespravedlnosti během okupace. Film ukazoval, jak byli tito kluci přísně potrestáni za svůj čin, a zdůraznil odvahu a morální sílu, kterou projeví, i když to mělo tragické následky. Celý film byl zajímavý a napínavý a ukázal, jak těžké rozhodnutí lidé tehdy museli činit.

V poslední části jsme ve třídě dělali plakáty na téma protiválečné povídky. Každý si mohl vybrat, jak svůj plakát zpracuje. Na plakátech jsme kreslili různé obrázky, které měly ukázat, jaké hrůzy válka přináší. Někteří kreslili zničená města a vojáky. Objevily se tam také motivy namířené proti Hitlerovi a nacismu. Cílem této aktivity bylo zamyslet se nad tím, jak válka ovlivňuje lidi a proč je důležité, aby se podobné věci už neopakovaly. Díky tomu jsme si lépe uvědomili význam míru. Závěrem bychom chtěli poděkovat paní učitelce Škopcové za to, že nám projekt přichystala a uvedla nás do okolností historie 2. světové války.

Veronika Kucyna a Laura Králíková, IX.B

Noc na Karlštejně

V pátek 10.4. jsme šli jako třída do Moravského divadla na představení Noc na Karlštejně. Ráno jsme se sešli v naší třídě a měli jsme první vyučovací hodinu. Pro holky to byla VV a pro kluky informatika. Měli jsme krátkou přestávku a po přestávce jsme vyrazili na cestu do divadla. Cesta byla celkem krátká, ale v šatech a silonkách nám byla teda velká zima.

Poté co jsme dorazili do divadla, nám paní schovaly bundy a batohy tak, aby se neztratily. Chvíli jsme čekali a asi po 15 minutách nás pustili do sálu. Sál byl velký a moc pěkně vyzdobený. Strop sahal několik desítek metrů vysoko a zdobilo ho moc krásné skleněné obrovské světlo zdobené perleťovými korálky. Naše třída se usadila na rezervované sedačky pro nás a už jsme jenom čekali, až začne představení. Seděli jsme zhruba tak 10 minutek a pak se už jen otevřel ten obrovský, těžký závěs a nás ohromilo moc pěkně udělané pozadí divadla. Předchozí den jsme se totiž koukali na tento film akorát v muzikálu, tak jsme tak nějak věděli, co se bude odehrávat.

Divadlo bylo moc pěkné, ale přišlo nám nějak zkrácené oproti filmu. Po polovině představení nás čekala přestávka. O přestávce jsme si něco chtěli jít koupit, ale udělali jsme chybu v tom, že jsme jako první šli na záchod, jelikož jsme čekali v nekončící frontě na občerstvení, tak Sofču napadlo: „Co kdybychom zašli k Vietnamcům tady za rohem? Stihli bychom to?“ Pan asistent nám to povolil, ale řekl: „Musíte tam běžet, abyste to stihli.“ Naštěstí jsme to stihli tak, že zrovna skončila přestávka. Poté co jsme přišli, tak jsme se znovu usadili do sálu a začala druhá polovina představení.

Čekali jsme, že bude třeba jiné pozadí, ale to se nestalo. Když skončilo divadlo, tak paní učitelka chtěla, abychom šli s áčkem a céčkem na zmrzlinu. Na to jsme řekli, že v žádném případě ne. My (holky) jsme byly v šatech a silonkách a byla nám velká zima. Pak už jsme šli jenom do školy. Celý den jsme si moc užili.

Barbora Machalíková, VII.B

Kroužkování na Kosíři

Této akce se účastní Kapybary a organizuje ji pro nás paní učitelka Mgr. Kateřina Kristová. Kroužkování probíhá každý rok už několik let, kluci Malínci tam tento rok byli už podesáté. Letos jsme se v neděli 14.6. potkali ve Slatinkách a spolu šli na Velký Kosíř. Na místě na nás čekali ostatní, jako např. manžel paní učitelky, pan doc. Miloš Krist (pozn. red. významný český ornitolog a vysokoškolský pedagog). Bez něj by akce ani nemohla probíhat. Dohromady nás tam bylo 21.

Tento rok byly natažené tři sítě, do kterých se chytali ptáčci. Ptáčky jsme poté ze sítí velmi opatrně vymotávali a v pytlíčcích nosili panu Kristovi, který je prohlédl, zaznamenal a okroužkoval. Jelikož byla letos celkem zima a málo vody, tak se ptáčků nepodařilo odchytit tolik. Nakonec se nám podařilo okroužkovat celkem 18 ptáčků. Ráno sice bylo chladno a pršelo, ale později už vysvitlo sluníčko a udělalo se hezky.

Byla tam skvělá atmosféra, všichni se mezi sebou bavili a věřím, že si to i užili. Tato akce je asi moje nejoblíbenější, co se Kapybar týče. Hlavně jsem moc vděčná paní učitelce Kristové a doufám, že to vyjde i příští rok.

Laura Hándlová, IX.B

Praha - Svět knihy

Dne 14. 5. jsme brzy ráno vyrazili do našeho hlavního města. Čtyřhodinovou cestu jsme trávili různými aktivitami a kolem poledne jsme dorazili do Prahy. Po příjezdu jsme ihned vystoupili a zamířili na místní MHD. Čekání jsem si zpestroval lepením nálepek. Tramvají jsme dojeli do Holešovic, kde jsem mohl obdivovat „krásu“ holešovické haly.

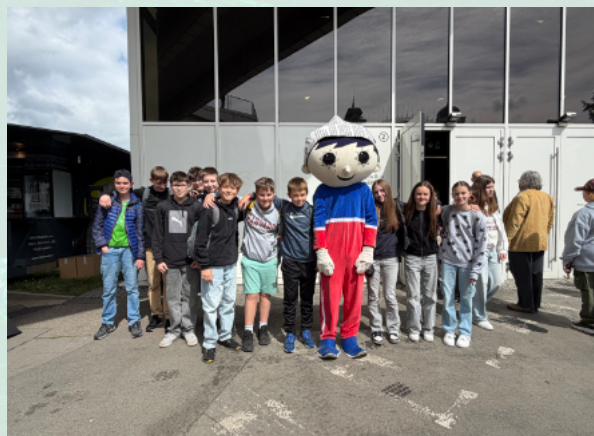
Od zastávky jsme pokračovali na veletrh Svět knihy, kde jsme se rozdělili do skupin podle vlastních zájmů. Já jsem si (spíše nedobrovolně) vybral přednášku o čínských komiksech. Čas během ní jsem využil hlavně ke kreslení. Po skončení přednášky jsme dostali rozchod a já se vydal hledat sportovní knihy. To se mi bohužel příliš nedařilo, a tak jsem si alespoň spravil náladu místním langošem, který však nepatřil k těm nejlepším.

Většinu odpoledne jsme strávili procházením stánků a hledáním zajímavých knih. Nakonec mě zachránil stánek Bez frází, kde jsem si vybral knihu o fotbale. Během návštěvy mě dokonce „napadl“ robot, což byl jeden z nečekanějších zážitků dne.

Večer jsme se vydali metrem na nádraží a následně nastoupili do vlaku. Cestu mi zpočátku znepríjemňovalo zjištění, že u sebe nemám nálepky. Po prvních patnácti minutách se však nálada zlepšila a zbývající tři hodiny cesty uběhly velmi příjemně.

Výlet hodnotím kladně a rád na něj budu vzpomínat.

Matyáš Janků, VIII.C

Dětská konference

V dubnu 2026 se u nás na škole uskutečnilo školní kolo Dětské konference. Žáci předvedli skvělé projekty, které všichni výborně odprezentovali. Na třetím místě se umístil tým V.B (Hubáček Václav, Kráčmar Martin, Mikušák Vítek, Nejezchleba David) a jejich projekt Minulost vs. Současnost. Druhé místo obsadil tým VI.C (Gajdůšková Eliška, Kašparů Julie, Kovářová Karolína, Králíková Kateřina, Prudilová Ester) a jejich třídní kronika. Vyhrál projekt V.C „Jarní stezka radosti“, šlo o komunitní projekt. Tým tvořili tito žáci: Dosoudilová Marie, Hein Michael, Hlubková Anežka, Kamenetská Sofie Isabelle, Slámová Ella, Zlámalová Viktorie. Žáci připravili stezku pro veřejnost, kde byla stanoviště s úkoly pro děti i dospělé a kavárna s občerstvením. Tento projekt nás reprezentoval na Dětské konferenci 2026, organizované Univerzitou Palackého v Olomouci a Fakultní ZŠ Olomouc, Hálkova 4. Zde tým V.C vyhrál první místo v kategorii společensko-humanitních příspěvků. Děkuje všem účastníkům a těšíme se na příští rok!

Mgr. Adéla Zámarská

Devátáci o přijímačkách

Naši neúnavní reportéři Tobi Vymazal a Marta Šiška z IX.B pro Vás tentokrát vyzpovídali vybrané spolužáky z ročníku. Každému z nich položili čtyři stejné otázky:

- 1. Jaké byly přijímačky?*
- 2. Co bylo na přijímačkách nejtěžší?*
- 3. Měli jste nějaký talisman pro štěstí? .*
- 4. Co byste poradili budoucím deváťákům?*

Pro větší autenticitu a na přání reportérů jsme rozhovory ponechali v původním znění (typické nespisovné koncovky -ej atd.).

Naty Nováková, IX.A

Jaké byly přijímačky podle tebe? No, stresující, jak pro mě, tak i pro rodiče. *A co teda pro tebe bylo asi nejtěžší?* Dokopat se k učení a začít se učit a asi vyhradit si na to ten volný čas. *A měla jsi s sebou nějaký talisman pro štěstí nebo nějaký rituál, který ti pomohl?* Já jsem chodila na doučování do Populo a tam mi dali ke konci gumu ve tvaru lamy, kterou jsem si vzala s sebou. *A jakou radu ohledně přijímacích zkoušek bys dala budoucím deváťákům?* Aby nepodcenili to učení, protože to je na tom to nejdůležitější, a asi aby se tolik nestresovali, protože to pak udělá hodně.

Boris Petr, IX.A

Tak jo, jaké byly podle tebe přijímačky? Tak jako stresující a těžký. *A co bylo pro tebe nejvíc stresující nebo nejtěžší?* Asi sednout si k tomu doma. *Jako že ses k tomu nedostal? Nebo nechtělo se ti spíš do toho?* Nechtělo, nechtělo. *Tak jo, a měl jsi s sebou nějaký talisman nebo dělal jsi nějaký rituál?* Jo, dostal jsem takový papírek. *S tahákem?* Tak jo, a jakou radu bys dal ohledně přijímacích zkoušek budoucím deváťákům? Tak hlavně si k tomu sednout doma a věnovat tomu čas.

Laura Hándlová, IX.B

Tak Lauro, jaké byly pro tebe přijímačky? Přijímačky pro mě byly takové jako stresující, ale jako zároveň docela fajn. *Jo, a co bylo pro tebe z těch přijímaček nejtěžší?* Nejtěžší pro mě byly asi některé příklady z matematiky. *A měla jsi s sebou nějaký talisman nebo dělala jsi nějaký rituál pro štěstí?* No, tak rituál úplně ne, ale jako talisman jsem měla od blízkých. *A jakou radu bys ohledně přijímacích zkoušek dala budoucím deváťákům?* Tak určitě ať se učí už třeba od toho listopadu nebo října. Ať si to naplánujou postupně, ať to pak není na ně hodně. A určitě, ať se pár dní před těmi přijímačkami už neučí.

Matěj Beneš, IX.B

Tak Matěji, jaké byly pro tebe přijímačky? No, jako dalo se to, bylo to dobrý. *Jo?* Moc jsem si to užil. *A co pro tebe bylo z přijímaček nejtěžší?* Nejtěžší, nevím, asi to učení. *Nechtělo se ti?* Ne, absolutně ne. *A měl jsi s sebou nějaký talisman nebo dělal jsi nějaký rituál pro štěstí?* Jo, talisman jsem vypil a druhý taky, no. *A jakou radu bys dal ohledně přijímacích zkoušek dalším neboli budoucím deváťákům?* Tak ať se hlavně začnou už učit a ať si to pořádně naplánujou.

Šimon Procházka, IX.C

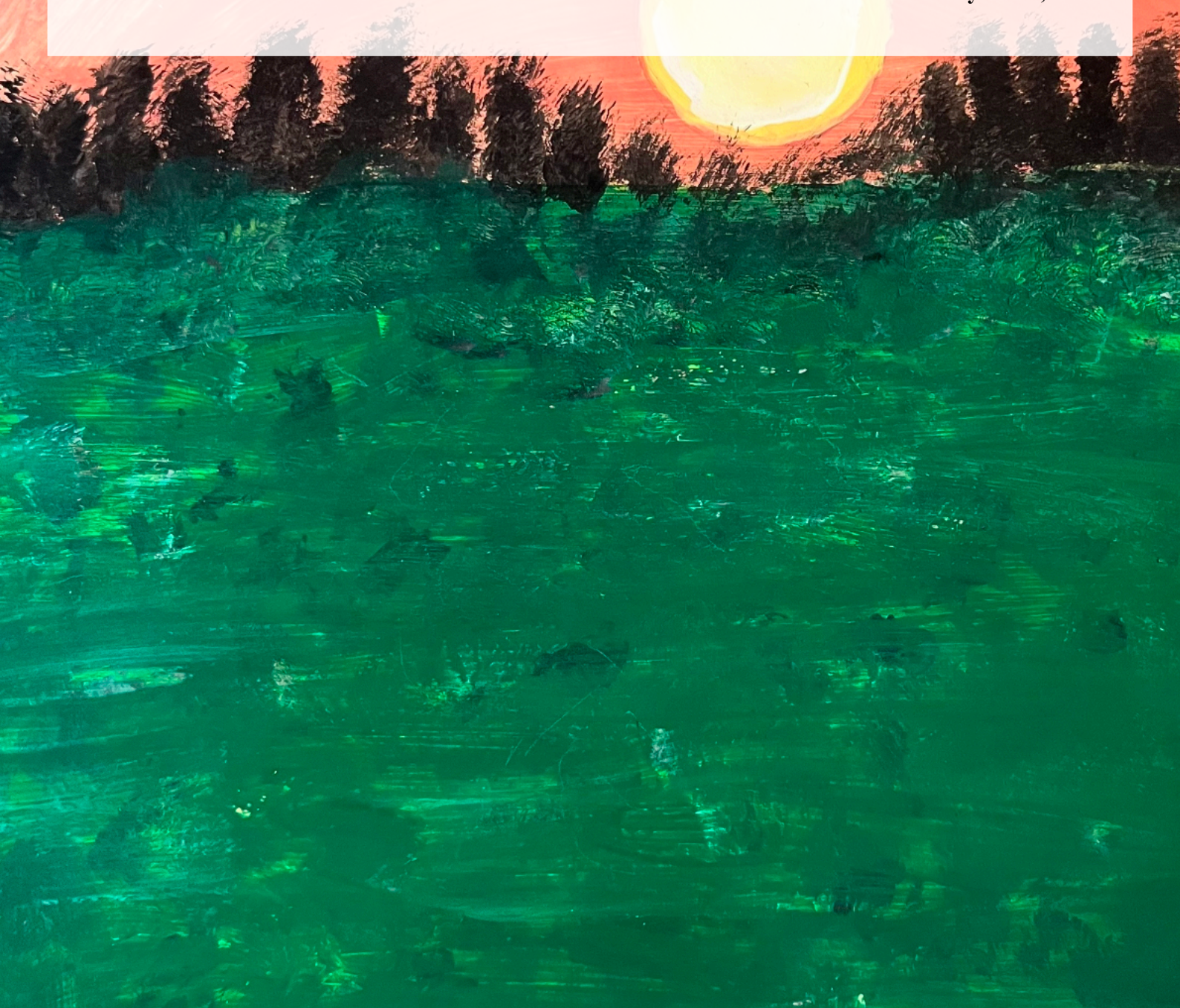
Takže Šímo, jaké pro tebe byly přijímačky? Easy, já už jsem tam šel s tím, že jsem to tak trochu... no napíšu špatně, takže jsem tam zašel úplně s klidem. A bylo pro tebe něco nejtěžšího nebo těžkýho na přijímačkách přímo? Těžký bylo kontrolovat potom testy a zjistit, že mám deset bodů. Měl jsi s sebou nějaký talisman pro štěstí? No jasně, čtyřlístek od paní učitelky Zámarské. A jakou radu bys dal budoucím deváťákům ohledně přijímacích zkoušek? Učit se jednou za týden na hodinku, a pak to dáte.

Kája Tyrála, IX.C

Zdravím. Jaký byly přijímačky podle tebe? Protože nemám ráda učení, tak pro mě byly těžké, ale dá se to naučit. A co bylo pro tebe nejtěžší z přijímaček? Asi přímo to, že nebudu mít tolik času, jak jsem měla předtím a budu se fakt muset učit. A ten poslední měsíc až dva. A měla jsi s sebou na přijímačky nějaký talisman pro štěstí? Měla jsem gumičku od moje nejlepší kámošky a čtyřlístek od paní učitelky Zámarské. Jakou radu ohledně přijímacích zkoušek bys dala budoucím deváťákům? Ať se začnou učit co nejdřív, ne šestkrát týdně, ale aspoň hodinu. A pak až pomalu přidávají nějakou věc. Ale před přijímačkama asi neučit, že? Ne, ať se ten víkend neučí. Tak jo, děkujeme za rozhovor a mějte se hezky.

Pa pa. (Říká Martin a Tobiáš)

Martin Šiška a Tobiáš Vymazal, IX.B

Deváťáci to s dětmi umí

Dětský den

Dne 29.5. se žáci 1. stupně zúčastnili již tradiční akce k příležitosti oslav mezinárodního Dne dětí. Středobodem se stala tzv. *Stezka radosti*, která se skládala z deseti stanovišť, na kterých žáci plnili různé úkoly. Žáci 1.-3. tříd plnili úkoly pro mladší děti a žáci 4. a 5. tříd úkoly pro starší děti.

Na stanovištích jim pomáhali i deváťáci, kteří také celou akci spoluorganizovali. Kromě Stezky radosti byl dětský den obohacen o vodní mlhu, skákací hrad a lukostřelbu. K dobré náladě všech přispělo i krásné počasí. Po dokončení stezky si děti měly možnost pohrát na školním hřišti, k tomu všemu jim vyhrávala hudba a k dispozici byly i nanuky, které v horkém dni představovaly vítané osvěžení a dokonalou sladkou tečku za povedeným dnem plným radosti a smíchu.

Myslím si, že všichni si zaslouží obrovskou pochvalu a poděkování za zorganizování a přípravu této akce, zejména paní zástupkyně Mgr. Petra Holcová, pan zástupce Mgr. Ondřej Sedlák, všichni učitelé a asistenti, kteří se akce účastnili, a v neposlední řadě i naši deváťáci.

Laura Hándlová, IX.B

Olympiáda MŠ Hermannovy aneb Deváťáci opět v akci

Žáci a žákyně devátého ročníku se aktivně zapojili do organizace Olympiády Mateřské školy Hermannovy, která se jako obvykle konala na školním hřišti naší školy. Během sportovního dopoledne pomáhali na jednotlivých stanovištích, kde mladším dětem vysvětlovali úkoly, povzbuzovali je a dohlíželi na správné plnění disciplín.

Deváťáci se svého úkolu zhostili velmi zodpovědně a ochotně. Pro děti z mateřské školy byli nejen pomocníky, ale také podporou a motivací při sportovních aktivitách. Celá akce proběhla v příjemné atmosféře plné pohybu, radosti a vzájemné spolupráce.

Děkujeme všem žákům a žákyním devátého ročníku za jejich ochotu, trpělivost a aktivní přístup při organizaci této povedené akce.

Mgr. Petra Holcová, zástupkyně ředitele

Výlety 2026

To nejlepší na konec... Přezili jsme školní výlet! (A máme i fotky.) Prohlédněte si v naší galerii ty nejlepší a nejvtipnější momenty, úsměv, prosím!

Objektivem šestek

VI.A Brno

VI.B Přerov

VI.C Velké Losiny

Sedmičky obrazem

VII.A Lesní bar, Zoo Faunapark

VII.B Červenohorské sedlo – Šerák

VII.C Slezská Harta, Bruntál, Uhlířský vrch, Roudno

Osmičky: Batohy, svačiny a selfíčka

VIII.A Ostrava

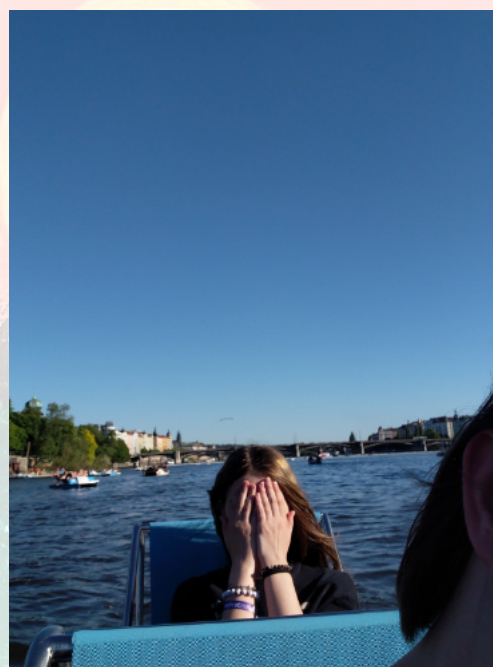

VIII.B+VIII.C Zbrašovské jeskyně

Devítkám sluší Praha

IX.A

IX.B

IX.C

